

Omdat de dienaren aan het hof te Nagasaki op een bestelling van 40.000 pond gerekend hadden, drongen zij de dienaren deze kamfer op. Uit het besluit van 19 mei 1764 blijkt dat dit niet verwonderlijk is. Opdat er van de dwingelandij van de Japanners geen misbruik wordt gemaakt, moet dwang steeds onder ede worden bevestigd. Op 21 december 1764 is besloten om 20 kisten met rode Franse wijn tegen 15 à 16 stuivers de fles op te kopen. [fol. 2100] Deze waren voor Ambon en Banda bedoeld, daar het bier, waarvan men met andere dranken niets in voorraad had, te duur was om bij particulieren in te kopen. Met enige zaken van weinig belang zijn de volgende waren voor f 1.548.177 verkocht. Volgt De Jonge, Opkomst XI, p. 21 r. 3-12. In genoemd bedrag was gezochte en niet gezochte, onbeschadigde en beschadigde textiel begrepen, zoals 120 pakken diverse soorten met een winst van 50 % t.w.v. f 159.532, waarvan de koper f 72.000,- op de hand heeft betaald en voor het overige 6 maanden uitstel van betaling kreeg. [fol. 2101] Volgens de besluiten van 26 en 28 juni 1764 is voor de uitgestelde betaling een toereikend onderpand verstrekt. Volgens het besluit van 30 augustus 1764 is bij de openbare verkoop van 120 pakken Coromandelse textiel ruim 50 $\frac{7}{8}$ % winst gemaakt, bij verkoop van 16 kisten Bengaalse zijdenstoffen bijna 40 $\frac{3}{4}$ % winst en bij verkoop van 25 pakken Suratse textiel en 613 patolen 30 $\frac{1}{8}$ % winst, of in totaal f 163.430. Volgens de besluiten van 12 oktober en 23 november 1764 is op enige in de pakhuizen aangetroffen pakken voor verschillende doeleinden ruim 27 % winst gemaakt met een bedrag bij verkoop van f 50.048. Daar de inlanders genoeg nemen met een Javaans weefsel in plaats van patolen, zijn er volgens besluit van 26 oktober 1764 nog 195 pakken Suratse katoenen patolen in voorraad. Daarom is deze partij met een waarde van f 114.880 met een winst van 12 % op 6 maanden krediet verkocht. [fol. 2102] Dit is dezelfde termijn als op 30 oktober wegens de slechte tijden en de armoede van de kooplieden aan de vendumeesters is gegund. Daarbij is, in plaats van de verzochte stilstand van verkoop door de Compagnie van drie jaar, beloofd om gedurende twee jaar geen patolen te zullen verkopen. Er is een aanzienlijke partij van 555 pakken Coromandelse, 17 pakken Bengaalse en 195 pakken Suratse diverse textiel die deels eerder te Batavia gevraagd werd, deels van buitenkantoren was teruggezonden, ofwel eerst daarvandaan was besteld, maar later was afbesteld. Daarmee zat men niet minder in zijn maag, daar ze het voorafgaande jaar bij de veiling niet verkocht was, of sommige soorten zelfs beneden de inkoopsprijs opgehouden waren. Om ze niet langer renteloos te laten liggen is daarom op 23 maart 1764 besloten de eerste en derde soort respectievelijk met 25 % en 15 % winst te verkopen, vooral omdat de gekleurde textiel bij lang liggen verbleekt. [fol. 2103] Daardoor zal er op de pakken die van buitenkantoren zijn teruggestuurd, wel geen aanvaardbare winst, of zelfs verlies zijn gemaakt. Op 22 mei werd gerapporteerd dat er slechts 83 pakken Coromandelse textiel met 26 $\frac{3}{4}$ % winst voor f 55.352 verkocht waren en 18 pakken Suratse textiel met 15 $\frac{3}{4}$ % voor f 7973 en dat het overige met aanzienlijk verlies was opgehouden. De Hoge Regering bleef toen bij het besluit van 23 maart 1764. Om geen tijd te verliezen is het stopgezette onderzoek hervat. Zestien deskundigen moesten aan de opperkooplieden van het kasteel rapporteren of de lengte en breedte wel klopte, wat de kwaliteit van de textiel was en waarom ze niet gewild was. [fol. 2104] De opperkooplieden werd opgedragen na te gaan in hoeverre de prijzen waarvoor de textiel was ingeboekt, per soort verschilden van de gevolgde aanrekeningen over 5 jaar. Uit schriftelijke rapporten, die in de vergadering van 26 oktober 1764 zijn behandeld, is gebleken dat doeken uit 300 pakken in het algemeen van goede kwaliteit waren, de maten klopten en dat ze voor het merendeel voor minder, veel gelijk en weinige iets duurder waren aangerekend dan de voorafgaande jaren. Volgens de onderzoekers kon de ongewildheid derhalve aan niets anders dan aan de slapte in de textielhandel worden toegeschreven. De Hoge Regering legde zich hierbij neer en heeft besloten om 19 pakken waaraan enige gebreken waren geconstateerd, voor de geldende prijs te verkopen. Op het inkoopbedrag van [fol. 2105] f 11.587 is een verlies van f 3004, of bijna 26 % geleden. Het is even onaangenaam dat volgens het besluit van 12 juni 1764 op voor Perzië bestelde textiel in eerste instantie op papier weliswaar een winstje van f 2762 op de kostprijs van f 135.139, of bijna 7 $\frac{1}{8}$ % werd behaald, maar